

răpi de două ori de la Cartaginesii ținuturile cele mai fertile. În deșertu se plânseseră Cartaginesii la Roma. Cându Massinissa încercă de a treia oară se ocupe unu teritoriū allū Cartaginesilorū, acestia se adressară érăși la Roma, înse fôră rezultatū: și așa appucară armele, dară remaseră bătūți de Massinissa. Acestū resbellū care lū purtară Cartaginesii în contra lui Massinissa, fôră de voia Romanilorū, dede motivū senatului romanū (după îndemnulū lui M. Porciū Catone, în contra părerii lui Corneliū Scipione Nasica), a dechiară pacea de ruptă, și a deschide allū treilē resbellū punicū, a. R. 604. Cartaginesii auđindū de preparațiunile cele mari ale Romanilorū, se offeriră a se supune fôră de nici o condițiune, înse lucrulū se trâmândă prin negociațiuni deceptive pîno cândū armata romenă descăllică în Africa, și se asseđiă în castre dinaintea Cartaginii. Atunci consuliī romanī cerură ca se li se dea tôte navile și armele, apoi provocară pre locuitori se deșerte cetatea și se și edifice alta, două milliarie de parte la mare. Desperațiunea făcū pre Cartaginesii se încerce cea mai de pre urmă apperare, tôte templele și plațiile publice se prefăcură în oficine în cari bărbații și femeele lucră ziua și nóptea la arme. Precândū în portulū interior se construia o nouă flotă. Doi anni sistinură Catarginesii cu successū impressurarea armatei romane, pîno cândū veni P. Corneliū Scipione Aemilianū și se puse în capulū ostirii romane; acesta tăiă comunicațiunea cu uscatulū, asseđiandū unū castramentū cu fossate din partea istmului, și închidindū portulū exterior cu argine [*agger*). Din contra Cartaginesii săpară unū canal din portulū interior pîno la mare, și trecuă printr'insulū cu flota lorū cea nouă în mare, înse nu se properară de a atacă pre Romanii cei supprinși de acestă întēmplare neastep-tată, și érăși se respinseră; Scipione închise apci și acestă esșitură. Cu tôte acestea numai în primavéra